

Føroyskar divur

Divaz er ein nýggjur bólkur, ið er samansettur av royndum tónleikarum og songkvinnum. Hettar er ein bólkur, ið osar av spæligleði og orku. Ein bólkur, ið vil blása áhoyraran um koll við góðum undirhaldi og væl framfördum tónleiki og sangi. Hettar er undirhald og tónlistarlig góðska á hægsta stigi.

Tær triggjar songkvinnurnar, Anna Maria Olsen, Malan Eyðunsdóttir og Laila Carlsen, kenna vit frá ymiskum tónlistarligum hópum, men at síggja tær allar triggjar á palli saman er nakað heilt serstakt og forkunnugt. Saman hava tær funnið eitt heilt serligt ljóð og tónaunivers, sum ikki er hoyrt fyrr her á landi. Tær eru allar sera dugnaligir solista, ið við sínum sangi og karisma megna at koma út um pallkantín og fanga áhoyraran, og sum kórsangarar eru tær eisini í heimsklassa. Tær eru sera ymiskar sum songkvinnur, men samljóð teirra fær tónlistarligu upplivingina at ganga upp í eina hægri eind.

Afturat sær hava tær ein hóp av sera dugnaligum tónleikarum. Handan trummurnar er Henning Hjalt Nicodemussen. Jóhan Ziska-son spælir guitar. Bjarki Meitil er bassistur og Bjari Lisberg situr handan ljómborðið. Allir fyra eru teir tónleikarar í absolutum føroyskum toppflokki.

Tónlistarligi stílin er ein blanding av nýggjum og gomlum. Ein samanrenning av fangandi poppløgum, vøkrum R&B balladum, pumpandi Rock N Roll, frekum Soul og Diva. Sera áhoyraravinarligur tónleikur við høgum undirhaldsvirði.

T.O.S.

Bólkurin T.O.S. spælir gospeltónleik, sum ljóðar øðrvísi enn nógv av tí, sum verður spælt av kristnum tónleiki. Navnið hevur bólkurin fingið frá bíbliska hugtakinum tollarar og syndarar, og tað er so stýtt til T.O.S.

Í grundini er tónleikurin hjá T.O.S. ein vavstur av øllum hugsandi tónleikasjangrum, og tað ger tað bæði spennandi, undirhaldandi og avbjóðandi at lurta eftir bólkkinum. Heldur øðrvísi ljóðføri verða eisini brúkt í framförslunum hjá bólkkinum.

Dentur verður tó lagdur á at spæla og syngja væl, og sangirnir eru melodiskir. Sentralt í tónleikinum er kristni boðskapurin.

Eingin festivalur uttan Hanus

Einasta navnið, sum hevur verið á hvørji tí einastu plakat til Summarfestivalin, er sjálvandi eisini partur av tónleikaveitsluni í ár

– Eg veit ikki. Teir spyrja altíð, um eg ikki havi hug at spæla, og tað havi eg. So higartil hava eg altíð verið við.

Nakað soleiðis tók Hanus G. Johansen til, tá Sosialurin fyrri nøkrum árum síðani spurdi hann, hvussu tað bar til, at júst hann altíð er partur av skránni.

Lítillátin sum altíð vildi fremsti fólkasangari okkara ikki tosa ov nógv um sínar egnu dygdir, men tað er eingin ivi um, at tað hevur sína orsök, tá Hanus aftur og aftur verður biðin um at framføra á summarfestivalinum.

Tí festivalurin snýr seg um tónleik. Fólksligan og sangbæran tónleik. Og her er fáur – um nakar – sum røkkur Hanusi til kníggja. Einsamallur maður við gitara sínum og djúpu røddini

megnar hann at rúnarbinda fjøldina. Og so er líkamikið, hvørjum palli spælt verður á. Upplivingin er altíð tann sama intima og hjartanemandi, har áhoyrararnir næstan kenna seg hava persónliga kontakt við smædna sangaran, sum næstan umberandi sigur “OK. So fáa tit eitt eykalag”, tá fjøldin ikki vil sleppa honum av pallinum.

Við framúrskarandi lögum til eins framúrskarandi yrkingarnar hjá Pól F. hevur Hanus langt síðani brent seg fastan í føroysku fólkasálina. Og hóast skráin uttan iva er rúmligari enn tað, so ert tú ikki veruliga komin á Summarfestival, fyrr enn tú hevur hoyrt ramligu røddina hjá Hanusi kvøða lögini hjá sumbiarskaldinum.